

Đề bài

Hãy tả lại quang
cảnh một phiên chợ
hoa ngày Tết ở
quê em.

Bài làm

Trong mưa bụi và rét ngọt của mùa xuân, cả một góc phố gồm mấy dãy phố dọc, phố ngang xung quanh bờ hồ như một vườn hoa rực rỡ, muôn hồng ngàn tía. Tôi đứng từ xa mãi mê ngắm cái vườn hoa ấy, rồi không dừng được liền gửi xe hòa vào dòng người đi chợ hoa. Chợ hoa theo truyền thống quê tôi chia thành nhiều khu vực riêng. Chỗ này bán hoa hồng, hoa huệ, hoa lay ơn, đồng tiền... để cắm lọ, cắm lục bình. Chỗ kia bán hoa hồng trong chậu: thược dược, cúc... có cả chợ nhỏ bán cành đào và một chợ cây cảnh. Chợ họp từ trước tết cho đến 9, 10 giờ đêm trước giao thừa, nhưng đông nhất là vào các ngày 28, 29, 30 (nếu năm nào có ngày 30 tết).

Đầu tiên cứ theo dọc phố tôi tiến thẳng vào nơi bán đào. Những cành đào Nhật Tân mang từ Hà Nội về mà vẫn còn đỏ thắm. Hoa phần lớn còn chúm chím nhưng hứa hẹn khi nở sẽ xòe ra to như những đồng xu. Nhiều nhất là cánh đào phai ở quê tôi, màu phơn phớt hồng, hoa đỏ, cánh mỏng, không dày hoa quá... e lệ mà khiêm nhường. Năm nay đã thấy có một số cành đào lạ. Hoa to, đỏ rực ít lá. Thoạt trông rất thích, ai cũng trầm trồ, nhưng ngắm lâu thì trông như tranh vẽ, ít sinh khí, sống động. Tôi nghe một bác già sành chơi hoa nói là đào "Tàu" (đào Trung Quốc) và bình luận thế. Tôi đứng ngắm một vài cành và hình như thế thật! Trong chợ đào lác đác vài cành mạn màu trắng, cành to và gân guốc, lẫn vào trong cả một rừng đào nên rất có duyên. Tôi nghĩ những cành mạn này chắc được đem từ huyện miền núi xuống. Chúng đã làm duyên cho các chợ đào lúc nào cũng rùng rục, làm mát mắt người ta khi đi giữa một rừng hoa đỏ.

(Lê Quang Thành)